

pielle Ret til at være Medlemmer af Sygekassen har jo af Sygekasseverdenen og af Sygekasseinspektøren været benyttet til at sige: Idet vi anerkender Lønarbejderens principielle Ret til at være Medlem, maa hans økonomiske Niveau være bestemmende for, hvilke andre der ogsaa maa kunne komme ind. Altsaa, idet vi anerkender Lønarbejderens principielle Ret, bruger vi netop dette som Maalestok for, at andre, hvis økonomiske Vilkaar er ligestillede med hans, ogsaa maa være med i Kasserne. Jeg vil altsaa ikke være med til at udelukke nogen Jordbruger, hvis økonomiske Kaar er paa Højde med eller ringere end Lønarbejdernes. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem fra Verninge vil lade være med at hage sig fast i den karikaturmæssige Fremstilling af mit Standpunkt, som han har givet.

Maa jeg dernæst med Hensyn til Spørgsmaalet om Reglerne for Statstilskud kun sige nogle ganske faa Ord til det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard). Det ærede Medlem fra Hurup hævder stadig, at der er skabt et rationelt Grundlag i Fjor for disse Tilskud, og da dette Tilskud er rationelt, er det ham ligegyldigt, om det derefter kommer til at gaa ud over nogle af de nu bestaaende Sygekasser. Ja, men paa det rationelle Grundlag, der blev lagt i Fjor, kan der med største Lethed skabes Normalregler, som uden i nogen Maade at blive mindre rationelle vil afbøde den Fejl, at man tager fra een Gruppe af Sygekasser og giver til andre. Reglerne bliver ikke i mindste Maade mindre rationelle, fordi man benytter den af Mindretallet i Fjor og af Regeringen i Aar fremsatte Skala for Dagpengeydelse, end hvis man benytter den af det ærede Medlem anvendte Maade. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem vil blive ved at fastholde dette, at der absolut skal træffes en Nyordning, som er af den Art, at der, samtidig med en meget stor Forøgelse af Statstilskuddet for de tre Grupper, kommer en klækkelig Nedgang for den fjerde Gruppe. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han her i dette Punkt ligesom ogsaa i det andet af sine Hovedstandpunkter staaer ganske i Strid med den herskende Opfattelse indenfor Sygekasserne. (Kierkegaard: Nej!), idet der i den Anmodning, de samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark har sendt til mig, og som er undertegnet af Johan Sørensen, som er sjællandsk Repræsentant, af J. Andersen, som er fynsk Repræsentant, af C. Nielsen, som

er nordjydsk Repræsentant, og af en Københavnerv, staaer, at man ønsker, at det bevægelige Statstilskud sættes i Forhold til Sygekassernes obligatoriske Ydelser og fastsættes saaledes, at det nuværende Statstilskud ikke formindskes for visse Sygekasser. Altsaa, de samlede Centralforeningers Repræsentation, som bestaar af tre udenfor København og en Københavnerv, har meget vel forstaaet dette, at det vilde være urigtigt, naar man forøgede Tilskuddet stærkt og lagde Skalaen om, saa samtidig at tage fra nogle af Kasserne. Naar det ærede Medlem sagde Nej til min Udtalelse om, at han staaer uden nogen Tilslutning i Sygekasserne, vil jeg sige, at han i denne Sag forsvarer en ikke god Sag og borer sig mere og mere ind i en ikke god Sag, og det var, fordi han stod som Forfægter af en ikke god Sag, at han paa Sygekassemødetovre i Aarhus maatte se sig staaende ganske isoleret og mødende en Stemning, som, hvis han ikke havde været saa overmaade respekteret i øvrigt for sit Arbejde i Sygekasseverdenen og for sin i øvrigt saa tiltalende Personlighed, vilde have givet sig meget skarpe Udtryk. Jeg har haft Lejlighed til at følge hele dette Sygekassemødes Stemning og ved derfor, i hvilken Grad der var Mangel paa Forstaaelse overfor det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Verninge har ført ind i Debatten, og som det ærede Medlem fra Hurup noget imod sin Villie er kommet til at forfægte. Derfor vil jeg ønske, at det ærede Medlem igen vil vende tilbage fra det Yderpunkt, hvorpaa han har staaet i denne Diskussion, og indtage den centrale Stilling i Sygekassespørgsmaalet, som hans lange Virksomhed i dets Tjeneste berettiger ham til, og som han indtog i Fjor, og som syntes paa et vist Tidspunkt at have al mulig Udsigt til at kunne føre til en samlet og enig Afgørelse her i Folketinget. Thi jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har noget Ret deri, at det vilde være fremmende for denne Sags endelige Videreførelse til Landstinget, om det kunde lykkes ogsaa paa disse to Punkter at naa til Overensstemmelse. I øvrigt maa jeg sige, at hvis det ærede Medlem ikke i Aar kan fravige sit Standpunkt, men fastholder det, har jeg ikke derfor paa nogen Maade opgivet Haabet om, at Loven skulde kunne blive gennemført.

Det ærede Medlem (Kierkegaard) har talt om den Maade, hvorpaa de københavnske Sygekasser afholder deres Udgifter